

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 7 (313)
2018. gada
8. aprīlis

Lieldienu prieks

Lieldienu svētkus pārņem prieks, kuram būtu jāizvērsas visā kristīgā dzīvē. Sv.Pāvils mudināja: „Priecājieties Kungā vienmēr; es vēlreiz saku: priecājieties!” (Fil 4:4; 3:1). Kristietis nevar būt reāli noskumis, radikāli pesimistisks. Kristietis nepazīst izmisumu, raizes, kurām pievēršas modernā psiholoģija, cilvēkam piedzīvojot spriedzi un ciešanas, bet bez ideāliem un ticības. Sirdsapziņas prieks, sirds prieks raksturo kristieti, to, kas reāli tic uz augšāmcelto Kristu, seko Viņam, dzīvo Viņā. Tad nav rūgtu, dažkārt aizvainojošo pārmetumu arī Baznīcai un Lieldienu prieks raksturo kristieša garīgumu; tā nav virspusīga nevērība, bet ir gudrība, kuru uztur trīs teoloģiskie tikumi; tā nav ārēja un trokšņaina izprieca, bet prieks, kas izriet no dziļiem iekšējiem motīviem. Tā nav hēdoniska padošanās instinktu vai nekontrolētu kaislību vieglai baudai, bet ir gara spēks, kas zina, grib, mīl, tad vārdu un dvēseli pārņem jaunas dzīves gaviles.

Taču vai krusts neapzīmē kristieti? Vai nožēla nav skumīga tāpat kā prieks par augšāmcelšanās novitāti? Kristiešus mēdz audzināt paciest daudz ko, vienot savas ciešanas ar Kristus ciešanām (Kol 1:24).

Vai kristieša reālo dabu neraksturo tādi „pasīvi” tikumi kā pazemība, pacietība, paklausība, pāridarījumu piedošana, kalpošana tuvākiem? Vai upuris nav kristieša izcilības kalngals? Kur tad ir prieks? Kā samierināt ciešanas un prieku kristīgā dzīvē?

Atbildēt nav viegli. Lai uzlūkojam Lieldienu noslēpumu, atpestīšanu, kas Kristū apkopo taisnību un žēlsirdību, nāvi un dzīvību.

Bēdas un prieks vairs nav ienaidnieki. Nāve, lai dzīvotu, izskaidro Kristu kā priesteri un upuri (Jn 12:24-25), proti, viņu kā Pestītāju, Glābēju un mūsu patiesās brīvības devēju.

Saskaņu starp prieku un bēdām kristīgā dzīvē pauž kristība un sevišķi Euharistija, kuros Kristus pestīšana tiek sakramentāli piemērota katram.

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 8. aprīlis. Lieldienu 2.

Svētdiena - Kunga žēlsirdības svētdiena

8:00 Sv. Mise par draudzi. „Svētais Dievs”
11:00 Galvenā Sv. Mise par Bernadetas
Vitas Kalniņas ģimeni, lūdzot Dieva svētību
un aizsardzību
13:15 Svētdienas skola. Svētdienas skolas
telpās
15:00 Sv. Mise (bērniem) par Edgaru
Kuduli, Marku Soloduhu, Ingu, Tomasu
Turlajiem un Teklu Matīsu
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par +Sintiju Bāliņu

Pirmdiena, 9.aprīlis

Kunga pasludināšana. Svinības

8.00 Sv. Mise par +Mariju Krauzi

Otrdiena, 10.aprīlis

8.00 Sv. Mise par +Jāni Rudzīti un +Jāzepu
Piziču
15.30 -17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās
svētdienas skolas telpās
19.00 Sv. Mise onkoloģijas centrā

Trešdiena, 11.aprīlis. Sv. Staņislavs, bīskaps un moceklis. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise

Ceturtdiena, 12. aprīlis

8.00 Sv. Mise
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem. Piedalās
ansamblis „Effata”

Piektdiena, 13.aprīlis

8.00 Sv. Mise
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 14.aprīlis

8.00 Sv. Mise

Svētdiena, 15. aprīlis.

Lieldienu 3. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Leonu un
viņa mirušajiem piederīgajiem
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par +Jadvīgu, +Pēteri,
+Jāzepu, +Viktoru, +Eduardu un +Moniku
Daukštiem

Pirmdiena, 16.aprīlis

8.00 Sv. Mise par +Agnesi, +Staņislavu un
+Vaclavu Sondoriem

Otrdiena, 17.aprīlis

8.00 Sv. Mise
15.30-17.30 Grēksūdze
18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā par
labdariem
18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās
svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 18.aprīlis

8.00 Sv. Mise

Ceturtdiena, 19.aprīlis

8.00 Sv. Mise par +Hariju Reinvaldu

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktātrunī

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem. Piedalās
„Kamila” kopienas ansamblis

Piektdiena, 20.aprīlis

8.00 Sv. Mise par Jāni un Daniēlu
Krastiņiem
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 21.aprīlis

8.00 Sv. Mise
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 22.aprīlis. Lieldienu

4.svētdiena. Labā gana svētdiena.
Šodien lūdzamies par acinājumiem uz
garīgo kārtu

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem)
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise

Lieldienu prieks

(turpinājums no 1.lpp)

Svētlaimes atklāj saikni starp nelaimīgo, nabadzīgo, pazemoto, apspiesto tagadni un svētlaimīgo, pilnīgo, atjaunoto nākotni. Jau tagad var nojaust reiz nākotnē piedāvāto svētlaimi tiem, kas tagad ir nabadzīgi, raud, apspiesti. Risinājums saistīts ar cerību un Kristū „cerība mūs nepieviļ” (Rom 5:5). „Jūsu bēdas izvērtīsies priekā” (Jn 16:20).

Kristīgā dzīvē vismaz daļēji var vienlaicīgi piedzīvot gan ciešanas, gan prieku. Sv.Pāvils saka: „visās ciešanās esmu prieka pilns”(2 Kor 7:4). prieks un bēdas var sadzīvot. Kristietis savā

cilvēciskā, zemes dzīvē pakļaus visādām likstām un reizē Viņš dzīvo Kristus dzīvi, kas jau sākotnēji ir ieviesta viņā. „dzīvoju vairs ne es, bet manī dzīvo Kristus” (Gal 2:20). Kristus ir prieks. Kaut mēs visi to piedzīvotu!

Būvniecības balvas Rīgas Svētā Jēkaba katedrālei

Nākot uz savu baznīcu, mēs varbūt ne reizi vien iekšēji dusmojamies – atkal tās sastatnes - cik ilgi var un kas no tā iznāks? Šķietami nekas nenotiek – baznīca kā bija, tā ir veca, tikai palikusi tikai vēl raibāka un krāsaināka.

Šobrīd sastatnes ir novāktas un

būvnieku - restauratoru darbs novērtēts. Rīgas Svētā Jēkaba katedrāle par savu veikumu altārdaļas fasāžu un vitrāžu atjaunošanā–restaurācijā martā saņēma divas būvniecības balvas – ir iegūta 1.vieta konkursā “Latvijas Būvniecības gada balva 2017” nominācijā “Restaurācija” un 3.vieta konkursā “Gada labākā būve Latvijā 2017” līdzīga nosaukuma nominācijā.

Konkursa “Latvijas Būvniecības gada balva 2017” apbalvošanas svinīgā ceremonija notika VEF Kultūras pilī 7.martā, kur balvu saņēma Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles administrators Pr. Pauls Kļaviņš. Savukārt 28.martā Latvijas

Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē notika konkursa "Gada labākā būve Latvijā 2017" laureātu apbalvošanas ceremonija un šoreiz balvu saņēma V.E. Rīgas arhibīskaps - metropolīts Zbigņevs Stankevičs kopā ar SIA "Arhitektoniskās izpētes grupa" un būvniecības SIA "Aqua Latvia" komandu, klātesot Rīgas Svētā Jēkaba draudzes pārstāvjiem.

Raugoties uz joprojām vecajiem mūriem, kas vizuāli daudz nav mainījušies, jāpiemin, ka tieši tur slēpjas labas restaurācijas būtība – skatītājam jāredz veca baznīca. Dievnams, kas ilgus gadsimtus ir uzņēmis dievlūdžējus un pārdzīvojis dažādas laicīgas varas, saglabā savu senumu, bet restaurācijas procesā tiek ar īpašiem materiāliem atjaunoti izdrupušie ķieģeļi, to fragmenti un citas laika gaitā cietušas detaļas, kā arī atklāti jauni, vēl nezināmi arhitektūras elementi, kā piemēram, mazs lodziņš altārtelpas labajā pusē, kas bija izveidots ar mērķi nodrošināt saziņu starp sprediķojošu garīdznieku baznīcas iekšpusē un ticīgajiem, kuri kādu iemeslu dēļ nedrīkstēja baznīcā ieiet. Ar dažādām metodēm, kā vecināšana, retušas u.c. tiek panākta restaurēto detaļu nemanāma iekļaušanās senajā mūrējumā. Katedrāles restaurācijas gaitā ir saglabātas liecības par tās celtniecības posmiem un pārbūvēm jau no 13.gadsimta, kā arī ņemts vērā tas, ka iepriekšējo restaurāciju tā piedzīvojuši pirms aptuveni gadsimta.

Restaurācijas darbus katedrālē veica SIA "Arhitektoniskās izpētes grupa" projektētājs Artūrs Lapiņš, būvniecības SIA "Aqua Latvia" ar projekta vadītāju Rihardu Plato un būvuzraugs Agris Ķuze. Darbs pie mūsu katedrāles restaurācijas turpinās un iespējams, ka piedzīvosim vēl kādas neērtības, iekāms mūsu iemīļotais

dievnams atgūs savu mūzsenās jaunības spozmi, taču pēc restaurācijas redzēsīm ne tikai daudzus gadsimtus pārdzīvojušu baznīcu, bet arī tās vēsturi un celtniecības posmu liecības dažādos gadsimtos.

Restaurējot savus dievnamus un sekmīgi piedaloties būvniecības skatēs, katoļu Baznīca sekmīgi iekļaujas Latvijas sabiedrības kultūras dzīvē un dod savu pienesumu kultūras mantojuma saglabāšanā un jāpiemin, ka no šā gada janvāra ir paredzēts arī valsts finansiālais atbalsts baznīcu restaurācijai Sakrālā mantojuma saglabāšanas finansēšanas likuma ietvaros.

Stella Jurgena

Mīlestības ceļš cauri problēmām

Saruna ar Inu un Normundu Grasmaņiem notiek Mīlestības mājā, atzīmējot pāvesta Franciska apustuliskā pamudinājuma „Amoris Laetitia” (AL) otro gadskārtu, kuru svinam 19. martā. Jau runāts iepriekšējā daļā par palīdzību bērniem, vecākiem un šķirtajiem. Sarunas noslēgumā pievērsamies atkarīgajiem, cilvēku ievainojumiem un mīlestības terapiju.

Normunds: Bērni ir atkarīgi no datora, no spēlēm. Ar Saeimas atbalstu esam vadījuši „mīlestības terapija bērniem” līdz 11 gadu vecumam. Tāpat sieviešu identitātes dziedināšanas programma var būt ar valsts palīdzību. Atkarības ir redzamā daļa sāpēm, kuras vajadzētu mazināt. Jāpieskaras iekšējām sāpēm, lai atkarība atkāptos. Citādi nav jēgas ārstēt atkarību, kas atgriezta. Jānonāk līdz problēmu saknei. Atkarīgi mēs visi esam kaut kādā mērā: no kafijas, no konfektēm, no televizora, no emocionālām attiecībām.

Primārais ir tikt pie sirds un jāļauj, lai Dievs pieskaras sirdij. To var izdarīt ar lūgšanu, ļaujot Dievam darboties.

Ina: Ja runā par sāpēm, tad cilvēks viens nemaz nevar tikt galā. Otram jāsniedz roka. Terapijas atslēga ir vienkārši būt blakus cilvēkam, kurš raud, sastindzis, iestrēdzis. Vienkārši izrādīt, ka es esmu blakus un palikšu.

Kā ir ar uzticības deficītu, kad cilvēki noslēdzas sevī? Uzticības trūkums attiecībās ar cilvēku un ar Dievu.

Normunds:

Cilvēks ir ievainots. Padomju pedagogija ar savu ideoloģiju, tagad ir cita graužoša ideoloģija.

Ina: Kristieši arī viens otram nodara pāri. Grupās tiek nodoti, par tiem izplata informāciju. Ļoti sāpīgi ir uzticības ievainojumi Baznīcā. Terapeitiskā platformā ar ētisko kodeksu mēs nedrīkstam izplatīt informāciju. Mēs arī esam sagatavoti, kā atvērt cilvēku uzticībai, bet bērības ievainojumi paliek kā brūces.

Pāvests Francisks AL 4. nodaļu veltī mīlestības himnai (1 Kor 13). Kāda īpaša atziņa jūs uzrunā no šīs himnas? Ko jūs novēlētu saderinātajiem, kuri gatavojas laulībām, jaunlaulātajiem un ģimenes cilvēkiem vispār?

Normunds: Ģimenes sistēmā cilvēks ir brīvs izvēlēties labo vai ļauno savās attiecībās, īpaši bērnu labā. Jāņem vērā Dieva žēlastības iespaids un arī ļaunā gara kārdinājumi mazināt sevī un citos patiesas mīlestības izpausmes.

Ina: Mīlestība ir izvēle ar brīvo gribu grūtībās un krīzes situācijās. Mums jāpaliek tādā mīlestībā, ka otrs nevarētu iespaidot pārstāt mīlēt, tā kā Dievs uz mums skatās. Mīlestības izvēle ir visstiprākais terapijas instruments, pārmaiņu instruments virs šīs zemes.

Katrā ģimenē mīlestības izvēle izmaina daudz ko apkārt, arī no paaudzes uz paaudzi. To, ko mēs izdarām ar savām izvēlēm, bērni saņem mantojumā. Prieks, ka bērni rada dzīvi skaistu. To, ko mēs neizdarām,

bērniem vēl jāizdara.

Normunds: Mīlestība nozīmē nevis, ka nav problēmu, bet gan iešana problēmām cauri. Par mīlestību ir pārpratumī, un saskaroties ar nenovēršamām problēmām, gūstam vai nu svētību vai sākam pārvest sev vai citiem. Mīlestība kā dāvana ir Svētais Gars, un, ja mēs dzīvojam Svētajā Garā, tad esam izdarījuši pareizu izvēli. Dzīve sastāv no izvēlēm. Mums jāizšķir un jāpieņem labo, nevis slikto. Vērtības diemžēl ir sajauktas. Garīgā realitāte ir daudzos gadījumos daudz reālistiskāka, nekā šī fiziskā, bet to neredzam, nejūtam miesīgi. Liels uzdevums ir dzīvot miesas un gara vienotībā.

Dziedināšanas Dievkalpojums

Sestdien, 21. aprīlī plkst. 18.00

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

“Kristus mūs ir atbrīvojis brīvībai” (Gal 5:1) – to īpaši atceramies Lieldienu laikā. Brīvībai ir sava pieredze, īpaši mūsu zemē, kas ilgu gadu tika apspiesta nacisma un komunistiskā totalitārisma laikā. Pats vārds “brīvība” tagad ļauj mūsu sirdij pukstēt straujāk. Tas jo īpaši notiek tāpēc, ka vairākus gadu desmitus par brīvību bija jāmaksā liela cena. No tā perioda cilvēka garā ir atstātas dziļas brūces. Vēl daudz laika paies, kamēr tās pilnīgi sadzīs.

Patiesai brīvībai vajadzīga kārtība. Kas tā par kārtību? Vispirms runājam par morālo kārtību vērtību lietās, patiesības un labestības kārtību. Kad haoss un sajukums valda morālā jomā, vērtību sfērā - brīvība iet bojā, cilvēks zaudē brīvību un kļūst par vergu instinktiem, tieksmēm un pseidovērtībām.

Lai veidotu brīvības kārtību, vajadzīgs neatlaidīgs darbs. P atiesā brīvība vienmēr daudz ko prasa. Katram no mums jāpieliek savas pūles šajā lietā. Bet šeit rodas sekojošs jautājums: vai cilvēks var brīvības kārtību veidot pats, bez Kristus vai pat pret Kristu? Tas ir ārkārtīgi svarīgs jautājums, un cik būtisks tādā vidē, kuru pārņem demokrātijas idejas, kuras iedvesmojusi liberālā ideoloģija cilvēks un sabiedrība tiek mēģināti pārliecināt, ka Dievs ir šķērslis ceļā uz patieso brīvību, ka Baznīca ir brīvības ienaidniece, ka tā neizprot brīvību, ka tai bail no brīvības. Šajā ziņā idejas un uzskati var sajaukt prātus. Baznīca vienmēr pasaulē sludinājusi brīvības evaņģēliju. Tāda ir viņas misija. “Kristus mūs ir atbrīvojis brīvībai” (Gal 5:1). Tāpēc kristietim nav bail no brīvības, nedz arī viņš vai viņa bēg

no brīvības. Tas pieņem brīvību radoši un atbildīgi kā savas dzīves uzdevumu. Brīvība taču nav tikai Dieva dāvana; tā arī mums dota kā pienākums. Tas ir mūsu aicinājums. Ap. Pāvils atgādina, “brāļi jūs tikāt aicināti brīvībai” (Gal 5:13). Apgalvot, ka Baznīca ir pret brīvību ir pilnīgi absurdi. Baznīca izplata brīvību, jo tic, ka Kristus mūs atbrīvojis brīvībai.

Kas tā ir par brīvības kārtību, ņemot vērā Euharistiju kā paraugu? Euharistijā Kristus ir klātesošs kā tas, kas atdod sevi cilvēkam, kā tas, kas kalpo cilvēkam: ”mīlēdams savējos... viņš mīlēja tos līdz galam” (Jn 13:1). Patieso brīvību nosaka gatavība kalpot un sevi atdot. Tikai šādi izprasta brīvība ir patiesi radoša, vienīgi tad tā ceļ mūsu cilvēcību un veido saiknes starp cilvēkiem. Tā ceļ mūsu zemi un valsti, nevis šķeļ un degradē attiecības! Cik daudz mums Latvijā vajadzīga brīvība, kas vieno!

Kristus Euharistijā vienmēr ir paraugs cilvēkam, kas dzīvo citu labā. Kristus dzīvoja pilnīgi debesu Tēva labā un Tēvā viņš dzīvoja katram cilvēkam. Vatikāna II koncils atgādina, ka cilvēks atrod sevi un savas brīvības pilno nozīmi tieši caur patiesu sevi atdevi (sal. *Gaudium et Spes*, n. 24). Lai šis Lieldienu laiks Latvijas simtgades ietvaros ļauj mums piedzīvot augšāmceltajā Kristū patiesu brīvību un spēku sevi atdot citiem, mūsu zemei un tautai.

Lūgšana

Kungs, no tava Dēla mutes dzirdam atpestīšanas vēsti. Tā izriet ne no mūsu pasaulīgo rūpju pieredzes, bet no tavas brīvās un svētās gudrības. Mūsu sirds var to gaidīt, mūsu vēlme var doties to sastapt, bet vienīgi tad, ja tava mīlestība

sper pirmo soli; pati tās gaidīšana un došanās to sastapt ir mīlestības darbs.

Ne jau mūsu prātam jānosaka tavas atpēstīšanas veids, nedz šīs atpēstīšanas veicējs. Ja prāts to darītu, tad līdzinātos aklajam, kas runā par gaismu. Tikai ar atvērtām acīm uz to, kas Tu esi, varam saprast to, kā tu vari atpēstīt; vienīgi no tava svētā darba gūstam ieskatu tavā būtībā.

Tā nav kļūdaina ticība pēc savas paša gribas. Mēs akli ienākam noslēpumā, tomēr mums tā jāpaskaidro. Tas ir drīzāk sākums, kuru no ārpuses nevar parādīt, jo tas ietverts sevī. Tas ir svētais sākums; otrais pēc pirmā, kas bija radīšana; aizsākums jaunajai pārveidei, kas izriet no pārejošās vecās kārtības; ticēt nozīmē tajā ienākt.

Kungs, es ticu šim svētam sākumam, kā tas ietverts tava Dēla vaiga gaismā, viņa vārdu dievišķajā patiesībā, viņa žestu spēkā un visas būtības pierādījumā. Viņš ir īstenā atklāsmē. Būdamas nezināms un apslēpts Dievs, Tu viņā esi nācis atklātībā uz priekšu.

Atpēstīšana ir tavas mīlestības darbs. Dievs, tava mīlestība tomēr tik ļoti pārsniedz cilvēcisko sapratni, ka tai nākas būt pazemotai, tavas šķīstības vārdā pat nākas iebilst, ja nesaprot, ka skaidrā un vienkāršā vēsts attiecas uz mīlestību.

Tu šādi mīli un mīlestībā tik ļoti ņēmi vērā mūsu bojāeju, ka mūsu labā viņš pats cieta nāvi. „Parādi man savu svēto vaigu”, lai es redzētu, kas ir mans Dievs. Māci mani saprast Tavu mīlestību un saprast to, ko šī mīlestība veikusi! Amen.

Romano Gvardini

Piedošana

Lūgšanā, kuru mums iemācīja Jēzus, izteiktais lūgums Tēvam: “Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem” skaidri un nepārprotami dara zināmu, ka mūsu grēkus Dievs piedos mums tikai tad, ja mēs būsim bez nosacījumiem piedevuši tiem, kuri nodarījuši mums zaudējumus, bijuši ļauni, radījuši mums morālas vai fiziskas ciešanas. Parādu piedošanas jēdziens attiecas uz visiem, arī uz mūsu ienaidniekiem, par kuriem Jēzus saka, ka mums ir jāmīl savi ienaidnieki, jādara labs un jālūdz Dievs par visiem, kas mūs ienīst, vajā, godu laupa un nolād (Lk. 6:27-28, 37; Mt. 5:44).

To, ka jāpiedod pat tiem, kas atņēma dzīvību, apliecina Jēzus. Viņa pirmie vārdi: “Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina ko dara” tiek izteikti uzreiz pēc krustā piesišanas. Viņš ir pirmais, kas īsteno to, ko mācīja Kalna mācībā: “Mīliet savus ienaidniekus un dariet labu tiem, kuri jūs ienīst” (Lk.6:27). Jēzus ne tikai piedod saviem slepkavām, bet aizlūdz Tēvu par viņiem. Mirstošā Jēzus vārdi pie krusta ir piedošanas gara iedvesmota lūgšanas mācība. Ik dienas atkārtojot vārdus: “Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem”, ir jāatceras, ka piedošana pāridarītājam ir mīlestības akts. Šī mīlestība mūs vieno ar žēlsirdīgo un piedošanu nesošo Dievu, atbrīvo mūs no naida un dziedina visas brūces. Piedošana ved pie mīlestības. Tā palīdz atbrīvoties no vainas, bailēm, dusmām un naida. Līdzīgi Jēzum rīkojās pirmais mocekļis svētais Stefans, kurš tai laikā, kad viņu nomētāja ar akmeņiem, lūdza: “Kungs, neieskaiti viņiem šo grēku”.

Katru dienu, izsakot vārdus: "Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem", ļoti daudzi nenovērtē to nozīmīgumu. Dzīvo ar pārliecību gan jau Žēlsirdīgais Dievs piedos grēkus, un, ka ir tādi parādi, kurus cilvēks nevar piedot, piemēram, es nepiedošu izsūtīšanu..., es nevaru piedot nogalināšanu... u.c. Ja ir grūti piedot, tad ir jālūdz Dievam piedošanas žēlastība, atceroties Jēzus sacīto: "Ja piedosiet cilvēkiem viņu vainas, arī Tēvs piedos jums jūsu grēkus, bet, ja jūs nepiedosiet cilvēkiem, jūsu Tēvs nepiedos jums jūsu grēkus". (Mt.6,14-15). Kāds liktenis gaida tos, kuri nepiedod, Jēzus izskaidro Saviem mācekļiem ar piemēru par nekrietno kalpu, kuram ķēniņš piedod milzīgu 10 talentus lielu parādu, bet šis kalps nenovērtē ķēniņa žēlastību, pieprasa un nepiedod savam kalpam niecīgu simts denāriju parādu, iemet to cietumā. Jēzus saka, ka šāda nekrietnā kalpa rīcība sadusmoja ķēniņu, un viņš nodeva nekrietno kalpu mocītājiem cietumā (Mt. 18: 23-34). Mācību Jēzus nobeidz ar vārdiem: "Tā arī mans Debestēvs jums darīs, ja jūs ikviens no sirds nepiedosiet savam brālim" (Mt. 18:35). Jēzus sacītais nozīmē, ka piedošana anulē mūsu parādus Dievam. Bez piedošanas citiem mēs mūžību pavadīsim, izciešot sodu par grēkiem Dieva cietumā, kur būsīm pakļauti mocībām līdzīgi kā nekrietnais kalps.

Pildot Jēzus sacīto, mēs apliecinām savu mīlestību, atveram savas sirdis un ļaujam, lai piepildās Jēzus solījums: "Kas Mani mīl, tas Manus vārdus pildīs, un

Mans Tēvs viņu mīlēs, un Mēs nāksim pie tā un ņemsim mājvietu viņā" (Jņ. 14:23).

Svētdien 29. aprīlī plkst. 11

**Diakona Gunāra 25 gadu
ordinācijas dievkalpojums un
sveikšana**

Kristīgs Deju vakars

Ja vēlies pavadīt sestdienas vakaru lieliskā atmosfērā kopā ar citiem kristiešiem un padejot diskotēkā, tad iespējams šis vakars ir tieši Tev! Aicini arī savus draugus :)

Programmā: Iepazīšanās spēles un dejas, sadraudzība, diskotēka ar kristīgo mūziku!

Kristus ir uzvarējis nāvi, ellī un tumsu! Tāpēc mums ir iemesls priecāties, slavēt Viņu un svinēt!

Atbildīgais par mūziku: Kaspars Tešjuls

Vakaru vadīs: Sabīne Koniševa

Sestdien, 14. aprīlī plkst. 20:00 - 24:00

Kur: M.Pils iela 2, Rīga

Ieeja: Bezmaksas

Līdzī ņemams: priecīgs garastāvoklis, kaut kas garšīgs sev un citiem.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: Pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv